

הסכם

בין

מדינת ישראל

לבין

הדוכסות הגדולה של לוקסמבורג

בדבר מניעת מסי כפל ומניעת התחמקות ממסים
בזיקה למסים על הכנסה ועל הון

ממשלת מדינת ישראל וממשלת הרפובליקה הפדרטיבית של ברזיל (שתיקראנה להלן "הצדדים");

בהיזכרן בהסכם היסוד בדבר שיתוף פעולה טכני שנחתם ב-1962;

בהיותן מונחות על ידי השאיפה לפתח שיתוף פעולה בין שתי מדינותיהן בתחומי הבריאות והרפואה;

הסכימו לאמור:

סעיף 1

הצדדים יעודדו שיתוף פעולה בתחומי הבריאות והרפואה, על בסיס של שוויון, הדדיות ותועלת הדדית.

התחומים המוגדרים של שיתוף הפעולה ייקבעו בהסכמה הדדית, תוך התחשבות באינטרסים של כל אחד מהצדדים.

סעיף 2

הצדדים יעשו את מרב המאמצים לקדם:

1. תילופי מידע ותיעוד על נושאי בריאות בתחומים שיש בהם עניין הדדי;
2. תילופי מומחים למטרות לימודים והתייעצויות, כמפורט בתכנית לשיתוף פעולה הנזכרת בסעיף 6 להסכם זה;
3. הקשרים יתקיימו באמצעות הלשכות לקשרי חוץ של משרדי הבריאות בשתי המדינות;
4. מגעים נזילים בין מוסדות וארגונים בשתי מדינותיהם;
5. תילופי מידע על ציוד חדש; מוצרים פרמצבטיים והתפתחויות טכנולוגיות הקשורות לרפואה ולבריאות הציבור; וכן
6. כל צורה אחרת של שיתוף פעולה בתחום הרפואה ובריאות הציבור, שמשרדי הבריאות של הצדדים יסכימו עליה.

ממשלת מדינת ישראל, וממשלת הדוכסות הגדולה של לוקסמבורג, ברצותן לכרות אמנה בדבר מניעת מסי כפל ומניעת התחמקות ממסים על הכנסה ועל הון,

הסכימו לאמור:

סעיף 1

בני אדם נדונים

אמנה זו תחול על בני אדם שהם תושבי אחת המדינות המתקשרות או שתיהן.

סעיף 2

המסים הנידונים

1. אמנה זו תחול לגבי מסים על הכנסה ועל הון המוטלים מטעם מדינה מתקשרת או מטעם רשויות מקומיות שלה, ללא התחשבות בדרכי הטלתם.
2. כמסים על הכנסה ועל הון ייחשבו כל המסים המוטלים על כל הכנסה, על כל ההון, או על רכיבים של הכנסה או הון, לרבות מסים על רווחים מהעברת מטלטלין או מקרקעין, מסים על סך כל השכר והמשכורות המשתלמים ע"י מיזמים, וכן מסים על עליית ערך של נכסים.
3. המסים הקיימים שעליהם תחול אמנה זו הם בעיקר:

(א) בלוקסמבורג:

- (1) מס ההכנסה על יחידים (l'impôt sur le revenu des personnes physiques);
- (2) מס התאגידים (l'impôt sur le revenue des collectivités);
- (3) מס ההון (l'impôt sur la fortune); וכן
- (4) מס הסחר השיתופי (l'impôt commercial communal);

(להלן - "מס לוקסמבורג");

(ב) בישראל:

- (1) מס ההכנסה ומס החברות (לרבות מס על רווחי הון);
 - (2) מסים המוטלים על רווחים מהעברת מקרקעין לפי חוק מיסוי מקרקעין;
- (להלן - "מס ישראלי").

4. כן תחול אמנה זו על מסים זהים או דומים במהותם שיוטלו לאחר תאריך חתימתה של האמנה, נוסף על המסים הקיימים או במקומם. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יודיעו זו לזו על כל שינוי משמעותי שחל בדיני המסים שלהן.

סעיף 3

הגדרות כלליות

1. למטרות אמנה זו, אלא אם משתמע אחרת מן ההקשר:

- א. (1) המונח "לוקסמבורג" פירושו הדוכסות הגדולה של לוקסמבורג, ובמובנו הגיאוגרפי, פירושו שטח הדוכסות הגדולה של לוקסמבורג;
- (2) המונח "ישראל" פירושו מדינת ישראל, ובמובנו הגיאוגרפי, הוא כולל את השטח שעליו יש לממשלת מדינת ישראל זכויות מיסוי, כולל הים הטריטוריאלי שלה, וכן האזורים הימיים הסמוכים לגבול החיצוני של הים הטריטוריאלי, כולל קרקע הים ותת-הקרקע שלה, שעליהם מדינת ישראל, בהתאם למשפט הבינלאומי ולדיני מדינת ישראל, מממשת את זכויות הריבונות או זכויות אחרות וסמכות שיפוט.
- ב. המונח "אדם" כולל יחיד, חברה וכל חבר בני אדם אחר;
- ג. המונח "חברה" פירושו כל תאגיד או גוף הנחשב כתאגיד לצרכי מס;
- ד. המונח "מיזם" תל על ניהול כל עסק;
- ה. המונחים "מיזם של מדינה מתקשרת" ו"מיזם של המדינה המתקשרת האחרת" פירושים, בהתאמה, מיזם המנוהל בידי תושב של מדינה מתקשרת ומיזם המנוהל בידי תושב של המדינה המתקשרת האחרת;
- ו. המונח "תעבורה בינלאומית" פירושו כל הובלה כספינה או בכלי טיס המופעלים

ע"י מיזם, אשר מקום ניהולו הממשי הינו במדינה מתקשרת, למעט כאשר הספינה או כלי הטיס מופעלים אך ורק בין מקומות שבמדינה המתקשרת האחרת;

ז. המונח "רשות מוסמכת" פירושו:

(1) בישראל, שר האוצר או נציגו המוסמך;

(2) בלוקסמבורג, שר האוצר או נציגו המוסמך;

ח. המונח "אזרח" פירושו:

(1) כל יחיד שהוא בעל אזרחות של מדינה מתקשרת;

(2) כל ישות משפטית, שותפות או התאגדות שמעמדם ככאלה נובע מהחוקים

שבתוקף במדינה מתקשרת.

ט. המונח "עסק" חל על ביצוע שירותים מקצועיים ופעילויות אחרות שטיבן עצמאי.

2. ביחס ליישום אמנה זו בכל עת על ידי מדינה מתקשרת, אם לא משתמע אחרת מן ההקשר, תהא לכל מונח שלא הוגדר בה המשמעות שניתנת לו באותה עת לפי חוקי אותה מדינה, בנוגע למסים שאמנה זו חלה עליהם, ותינתן עדיפות למשמעות הניתנת לאותו מונח על פי דיני המס של אותה מדינה לעומת המשמעות הניתנת לו לפי דינים אחרים של אותה מדינה.

סעיף 4

תושב

1. למטרות אמנה זו, המונח "תושב מדינה מתקשרת" פירושו כל אדם אשר לפי דיני אותה מדינה נתון בה למס בשל מקום מושבו, מקום מגוריו, מקום הניהול או כל מבחן אחר מסוג דומה, וכולל גם את אותה מדינה או רשות מקומית שלה. אולם מונח זה אינו כולל כל אדם החייב במס באותה מדינה רק ביחס להכנסה ממקורות באותה מדינה או מהון שמקומו בה.

2. מקום שמכות הוראות פסקה 1 יחיד הינו תושב שתי המדינות המתקשרות, ייקבע מעמדו כלהלן:

א. יראוהו רק כתושב המדינה המתקשרת שבה עומד לרשותו בית קבע; אם עומד לרשותו בית קבע בשתי המדינות, יראוהו כתושב המדינה המתקשרת שיחסי האישיים והכלכליים עמה הדוקים יותר (מרכז האינטרסים החיוניים).

- ב. אם לא ניתן לקבוע באיזו מדינה נמצא מרכז האינטרסים החיוניים שלו, או אם לא עומד לרשותו בית קבע באף לא אחת משתי המדינות, יראוהו כתושב המדינה שבה הוא נוהג לגור;
- ג. אם הוא נוהג לגור בשתי המדינות, או אם אינו נוהג לגור אף לא באחת מהן, יראוהו כתושב המדינה המתקשרת שהוא אזרחתה;
- ד. אם הוא אזרח של שתי המדינות או שאינו אזרח אף לא של אחת מהן, הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יישבו את השאלה בהסכמה הדדית.
3. מקום שמכוח הוראות פסקה 1 אדם שאינו יחיד הינו תושב שתי המדינות המתקשרות, יראוהו רק כתושב המדינה שבה נמצא מקום הניהול הממשי שלו.

סעיף 5

מוסד קבע

1. למטרות אמנה זו, המונח "מוסד קבע" פירושו מקום עסקים קבוע שבאמצעותו מתנהלים עסקי המיזם, כולם או חלקם.
2. המונח "מוסד קבע" כולל במיוחד:
- מקום הנהלה;
 - סניף;
 - משרד;
 - בית חרושת;
 - בית מלאכה; וכן
- ו. מכרה, באר נפט או באר גז, מחצבה או כל מקום אחר להפקת משאבים טבעיים.
3. אתר בנייה או פרויקט בנייה או התקנה מהווים מוסד קבע רק אם הם נמשכים יותר מ-12 חודשים.
4. על אף ההוראות הקודמות של סעיף זה, המונח מוסד קבע" יראוהו כאילו אינו כולל:

- א. שימוש במתקנים אך ורק לצרכי אחסנה, תצוגה או מסירה של טובין או של סחורה השייכים למיזם;
- ב. החזקת מלאי של טובין או של סחורת השייכים למיזם, אך ורק לצרכי אחסון, תצוגה או מסירה;
- ג. החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למיזם, אך ורק לשם עיבודם בידי מיזם אחר;
- ד. החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק לשם רכישת טובין או סחורה, או לשם איסוף ידיעות, עבור המיזם;
- ה. החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק למטרות ביצוע, עבור המיזם, של כל פעילות אחרת שטיבה הכנה או עזר;
- ו. החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק לצורך צירוף כלשהו של פעילויות המאוזכרות בתת-ס"ק (א) עד (ה), ובלבד שהפעילות הכוללת של מקום העסקים הקבוע הנובעת מצירוף זה טיבה הכנה או עזר.

5. על אף הוראות פסקאות 1 ו-2, מקום שאדם - שאינו סוכן בעל מעמד עצמאי שפסקה 6 חלה עליו - פועל במדינה מתקשרת בשם מיזם, ויש לו סמכות לחתום על חוזים בשם המיזם והוא משתמש בה בקביעות, יראו את המיזם כאילו יש לו מוסד קבע במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה ביחס לכל הפעילויות שאותו אדם מקבל על עצמו מטעם המיזם, אלא אם פעילויות האדם האמור מוגבלות לאלה המאוזכרות בפסקה 4 אשר אילו בוצעו ממקום עסקים קבוע לא היו הופכות את מקום העסקים הקבוע הזה למוסד קבע לפי הוראות אותו פסקה.

6. מיזם לא ייראה כבעל מוסד קבע כמדינה המתקשרת האחרת רק מפני שהוא מנהל עסקים באותה מדינה אחרת באמצעות מתווך, עמיל כללי או כל סוכן אחר בעל מעמד בלתי תלוי, ובלבד שבני אדם פועלים במהלך הרגיל של עסקיהם.

7. העובדה שתברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת שולטת או נשלטת ע"י חברה שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת, או שהיא מנהלת עסקים באותה מדינה אחרת (אם באמצעות מוסד קבע ואם בדרך אחרת), לא יהיה בה, כשלעצמה, כדי להקנות לחברה אחת מעמד של מוסד קבע של האחרת.

סעיף 6

הכנסה ממקרקעין

1. הכנסה שמפיק תושב מדינה מתקשרת ממקרקעין (לרבות הכנסה מחקלאות או ייעור) הנמצאים במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת.
2. למונח "מקרקעין" תהיה המשמעות שיש לו לפי דיני המדינה המתקשרת שבה נמצאים המקרקעין הנדונים. בכל מקרה, יכלול המונח נכסים הנלווים אל מקרקעין, משק חי וציוד המשמשים בחקלאות וייעור, זכויות שחלות עליהן הוראות החוק הכללי הדין במקרקעין, זכות ההנאה מפירות מקרקעין וזכויות לתשלומים משתנים או קבועים כתמורה בעד ניצול, או הזכות לנצל, מרכזי מחצבים, מקורות ואוצרות טבע אחרים; ספינות, אוניות וכלי טיס לא ייראו כמקרקעין.
3. הוראות פסקה 1 יחולו על הכנסה המופקת משימוש ישיר במקרקעין, מהשכרתם או משימוש במקרקעין בכל דרך אחרת.
4. הוראות פסקאות 1 ו-3 יחולו גם על הכנסה ממקרקעין של מיזם.

סעיף 7

רווחי עסקים

1. רווחים של מיזם של מדינה מתקשרת יהיו חייבים במס רק באותה מדינה, אלא אם המיזם מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם. אם המיזם מנהל עסקים כאמור לעיל, ניתן לחייב במס במדינה המתקשרת האחרת את רווחי העסקים של המיזם, אולם רק אותו חלק מהם שניתן לייחסו לאותו מוסד קבע.
2. בכפוף להוראות פסקה 3, מקום שמיזם של מדינה מתקשרת מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, ייחסו בכל אחת מהמדינות המתקשרות לאותו מוסד קבע את הרווחים שהיו צפויים לו אילו היה זה מיזם נבדל ונפרד העוסק בפעילויות זהות או דומות, בתנאים זהים או דומים, ומקיים קשרים נאופן בלתי תלוי לחלוטין עם המיזם שהוא מוסד קבע שלו.

3. בקביעת רווחי מוסד קבע, יותר ניכויין של הוצאות שהוצאו למטרות מוסד הקבע, לרבות הוצאות ניהול והוצאות מנהל כלליות שהוצאו כך, בין שהוצאו במדינה המתקשרת שבה נמצא מוסד הקבע ובין שהוצאו במקום אחר.
4. במידה שהיה נהוג במדינה מתקשרת לקבוע את הרווחים שיש לייחס למוסד קבע על בסיס של ייחוס כלל הרווחים של המיזם לחלקיו השונים, האמור בס"ק 2 לא ימנע מאותה מדינה מתקשרת לקבוע את הרווחים החייבים במס לפי שיטת הייחוס שנהוגה בה; ואולם שיטת הייחוס שתאומץ תהיה כזאת שתביא לתוצאות התואמות את העקרונות הכלולים בסעיף זה.
5. לא ייוחסו רווחים למוסד קבע מטעם זה בלבד שאותו מוסד קבע קנה טובין או סחורה בשביל המיזם.
6. לעניין הפסקאות הקודמות, ייחוס הרווחים למוסד קבע ייקבע בהתאם לאותה שיטה מדי שנה בשנה, אלא אם יש סיבה טובה ומספקת לנהוג אחרת.
7. מקום שהרווחים כוללים פריטי הכנסה הנידונים בנפרד בסעיפים אחרים של אמנה זו, כי אז הוראות אותם סעיפים לא יושפעו מהוראות סעיף זה.

סעיף 8

ספנות, הובלה בנתיבי מים פנימיים והובלה אווירית

1. רווחים מהפעלת ספינות או כלי טיס בתעבורה בינלאומית, ניתן יהיה לתייבם במס רק באותה מדינה מתקשרת שבה נמצא מקום הניהול הממשי של המיזם.
2. רווחים מהפעלת אוניות העוסקות בהובלה בנתיבי מים פנימיים יהיו חייבים במס רק במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום הניהול הממשי של המיזם.
3. אם מקום הניהול הממשי של מיזם ספנות, או של מיזם הובלה בנתיבי מים פנימיים, הוא על ספינה או אוניה, כי אז הוא ייחשב כאילו הוא נמצא במדינה המתקשרת אשר בה נמצא

נמל הכית של הספינה או האוניה, או אם אין נמל בית כאמור, במדינה המתקשרת אשר מפעיל הספינה או האוניה הוא תושבה.

4. הוראות פסקה 1 יחולו גם על רווחים הנובעים מהשתתפות בקרן, בעסק משותף או בסוכנות הפעלה בינלאומית.

סעיף 9

מיזמים משולבים

1. מקום -

א. שמיזם של מדינה מתקשרת משתתף, במישרין או בעקיפין, בניהול, בשליטה או בהון של מיזם של המדינה המתקשרת האחרת, או

ב. שאותם בני אדם משתתפים, במישרין או בעקיפין, בניהול, בשליטה או בהון של מיזם של מדינה מתקשרת ושל מיזם של המדינה המתקשרת האחרת,

ובכל אחד מהמקרים נקבעו או הוטלו ביחסים המסחריים או הכספיים בין שני המיזמים, תנאים שונים מאלה שהיו נקבעים בין מיזמים בלתי-תלויים, הרי כל הרווחים שאלמלא התנאים הללו היו נצמחים לאחד המיזמים ובשל אותם תנאים לא נצמחו, מותר לכלול אותם ברווחי אותו מיזם ולהטיל עליהם מס בהתאם.

2. מקום שמדינה מתקשרת כוללת ברווחי מיזם של אותה מדינה מתקשרת - ומטילה מס בהתאם - רווחים שעליהם מיזם של המדינה המתקשרת האחרת חויב במס באותה מדינה מתקשרת אחרת, והרווחים הכלולים כך הם רווחים שהיו נצמחים למיזם של המדינה המתקשרת הראשונה אילו התנאים שנקבעו בין שני המיזמים היו זהים לתנאים הנקבעים בין מיזמים בלתי תלויים, כי אז המדינה המתקשרת האחרת תערוך התאמה נאותה לגבי המס שהוטל בה על אותם רווחים. בקביעתה של התאמה כאמור, תינתן תשומת לב להוראות האחרות של אמנה זו, והרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יתייעצו זו עם זו במידת הצורך.

סעיף 10

דיבידנדים

1. דיבידנדים ששילמה חברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה מתקשרת אחרת.
 2. אף על פי כן, ניתן לחייב במס דיבידנדים כאלה גם במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום מושב החברה המשלמת, ולפי דיני אותה מדינה, אולם אם בעל הזכות שביושר לדיבידנדים הוא תושב המדינה המתקשרת האחרת, המס שיוטל כך לא יעלה על:
 - א. 5 אחוזים מן הסכום ברוטו של הדיבידנדים, אם בעל הזכות שביושר היא חברה (שאיננה שותפות) המחזיקה במישרין לפחות ב-10 אחוזים מהון החברה המשלמת את הדיבידנדים;
 - ב. 10 אחוזים מן הסכום ברוטו של הדיבידנדים, על אף הוראות פסקת משנה (א), אם בעל הזכות שביושר היא חברה המחזיקה במישרין לפחות ב-10 אחוזים מהון החברה המשלמת את הדיבידנדים, מקום שאותה חברה אחרונה היא תושבת ישראל והדיבידנדים משתלמים מרווחים החייבים במס בישראל כשיעור נמוך מהשיעור הרגיל של מס החברות הישראלי;
 - ג. 15 אחוזים מהסכום ברוטו של הדיבידנדים בכל המקרים האחרים.
- הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות תקבענה בהסכמה הדדית את אופן ההחלה של הגבלות אלה.
- הוראות פסקה זו לא ישפיעו על חיוב החברה במס ביחס לרווחים שמהם משתלמים הדיבידנדים.
3. המונח "דיבידנדים" בסעיף זה פירושו הכנסה ממניות, ממניות "הנאה" או מזכויות "הנאה", מניות במכרות, מניות מייסדים או זכויות אחרות - אשר אינן תביעות חוב - המשתתפות ברווחים, וכן הכנסה מזכויות אחרות בתאגיד הכפופות לאותו דין לעניין מסים כהכנסה ממניות, לפי חוקי המדינה שבה נמצא מושבה של החברה המבצעת את החלוקה, ובמקרה של לוקסמבורג, חלק המשקיע ברווח במיזם הסחר, התעשייה, הכרייה

או המלאכה, המשולם באופן יחסי לרווח ומכוח מערך הון זה, וכן ריבית או תשלומים על איגרות חוב, מקום שמעל ומעבר לשיעורי הריבית הקבועים, מוענקת זכות הקצאה לריבית נוספת המשתנה בהתאם לרווחים הבלתי משועבדים.

4. הוראות פסקאות 1 ו-2 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לדיבידנדים, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקום מושבה של החברה המשלמת את הדיבידנדים, באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, וזכות ההחזקה שבזיקה אליה משתלמים הדיבידנדים קשורה באופן ממשי באותו מוסד קבע. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7.

5. מקום שחברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת מפיקה רווחים או הכנסה מהמדינה המתקשרת האחרת, לא תטיל מדינה מתקשרת אחרת זו מס על הדיבידנדים המשתלמים בידי החברה, אלא במידה שאותם דיבידנדים משתלמים לתושב של אותה מדינה מתקשרת אחרת או במידה שזכות ההחזקה שבזיקה אליה משתלמים הדיבידנדים קשורה באופן ממשי למוסד קבע או לבסיס קבוע הנמצא באותה מדינה מתקשרת אחרת, ולא תחייב את רווחיה הבלתי מחולקים של החברה במס על רווחים בלתי מחולקים של חברות, גם אם הדיבידנדים המשתלמים או הרווחים הבלתי מחולקים מורכבים, כולם או חלקם, מרווחים או מהכנסה שמקורם במדינה אחרת כאמור.

סעיף 11

ריבית

1. ריבית שמקורה במדינה מתקשרת והמשתלמת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת.

2. אף על פי כן, ניתן לחייב ריבית כאמור במס גם במדינה המתקשרת שבה מקורה ובהתאם לחוקי אותה מדינה, אולם אם בעל הזכות שביושר לריבית הוא תושב המדינה המתקשרת האחרת, המס המוטל כך לא יעלה על:

א. 5 אחוזים מהסכום ברוטו של הריבית במקרה של ריבית הנצמחת במדינה מתקשרת ומשתלמת על הלוואה כלשהי מכל סוג שהוא המוענקת ע"י בנק של המדינה המתקשרת האחרת; וכן

ב. 10 אחוזים מהסכום ברוטו של הריבית בכל המקרים האחרים.

הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות תקבענה בהסכמה הדדית את אופן ההחלה של הגבלות אלה.

3. על אף הוראות פסקה 2, ריבית הנצמחת במדינה מתקשרת והמשתלמת לתושב המדינה המתקשרת האחרת שהוא בעל הזכות שביושר לה תהיה חייבת במס רק באותה מדינה אחרת במידה שריבית כאמור משתלמת למוכר של ציוד תעשייתי, מסחרי ומדעי, או כל סחורה שהוא מוכר באשראי.

4. על אף הוראות פסקאות 2 ו-3, ריבית הנצמחת במדינה מתקשרת תהיה פטורה ממס באותה מדינה אם היא משתלמת ביחס להלוואה כלשהי שמעניקה ממשלת המדינה המתקשרת האחרת, כולל הרשויות המקומיות שלה, הבנק המרכזי של המדינה המתקשרת האחרת או כל מוסד פיננסי של אותה ממשלה כפי שיסכימו הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות. פסקה זו חלה גם על ריבית המשתלמת ביחס להלוואה שממשלת הדוכסות הגדולה של לוקסמבורג ערבה לה באמצעות הגוף הסטטוטורי "Office du Ducroire".

5. המונח "ריבית" כמשמעותו בסעיף זה פירושו הכנסה מתביעות חוב מכל סוג, בין שהן מובטחות במשכנתא ובין אם לאו, בין שהן נושאות זכות להשתתף ברווחי החייב ובין אם לאו, ובמיוחד הכנסה מבטוחות ממשלתיות. זהכנסה משטרי חוב או מאיגרות חוב, לרבות פרמיות ופרסים הקשורים בבטוחות, שטרי חוב או איגרות חוב אלה. אולם המונח "ריבית" לא יכלול הכנסה הנוכרת בסעיף 10. קנסות בשל איחור בתשלום לא יראו כריבית למטרת סעיף זה.

6. הוראות פסקאות 1, 2 ו-3 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לריבית, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נצמחת הריבית באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, ותביעת החוב שבזיקה אליה משתלמת הריבית קשורה באופן ממשי למוסד קבע כאמור. במקרה כאמור יחולו הוראות סעיף 7.

7. יראו ריבית כנצמחת במדינה מתקשרת כאשר המשלם הוא המדינה עצמה או תושב אותה מדינה, אולם, מקום שלמשלם הריבית, בין אם הוא תושב מדינה מתקשרת ובין אם לאו, מוסד קבע אשר בקשר אליו נוצרה ההתחייבות בשלה משתלמת הריבית, ומוסד קבע זה נושא בנטל הריבית, כי אז יראו את הריבית האמורה כאילו מקורה במדינה שבה נמצא מוסד הקבע.

8. מקום שמחמת יחסים מיוחדים בין המשלם לבין בעל הזכות שביושר, או בין שניהם לבין אדם אחר, סכום הריבית, ביחס לתביעת החוב שעליה היא משתלמת, עולה על הסכום שהמשלם ובעל הזכות שביושר היו מסכימים עליו אילו לא יחסים אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנזכר לאחורונה. במקרה כזה יישאר החלק העודף של התשלומים נתון למס בהתאם לדיניה של כל מדינה מתקשרת, תוך התחשבות נאותה בהוראותיה האחרות של אמנה זו.

סעיף 12

תמלוגים

1. תמלוגים שמקורם במדינה מתקשרת והמשתלמים לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.
2. אולם, ניתן לחייב במס את התמלוגים גם במדינה המתקשרת שבה נצמחו, ובהתאם לחוקי אותה מדינה, אך אם בעל הזכות שביושר של התמלוגים הוא תושב המדינה המתקשרת האחרת, המס המוטל כך לא יעלה על 5 אחוזים מהסכום כרוטו של התמלוגים.
3. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות תקבענה בהסכמה הדדית את אופן ההחלה של הגבלות אלה.
3. המונח "תמלוגים" כמשמעותו בסעיף זה פירושו תשלומים מכל סוג שהוא המתקבלים כתמורה בעד שימוש או בעד הזכות לשימוש, בכל זכות יוצרים של יצירה ספרותית, אמנותית או מדעית לרבות תוכנה, סרטי קולנוע, כל פטנט, סימן מסחר, מדגם או דוגמה, תוכנית, נוסחה או תהליך סודיים, או בעד מידע הנוגע לניסיון תעשייתי, מסחרי או מדעי.
4. הוראות פסקאות 1 ו-2 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לתמלוגים, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקורם של התמלוגים באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, או מבצע באותה מדינה מתקשרת אחרת שירותים אישיים של עצמאי מבסיס קבוע הממוקם שם, והזכות או הרכוש שבזיקה אליהם משתלמים התמלוגים קשורים באופן ממשי לאותו מוסד קבע או אותו בסיס קבוע. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7.

5. יראו תמלוגים כנצמחים במדינה מתקשרת כאשר המשלם הוא אותה מדינה עצמה או תושב של אותה מדינה. אולם, מקום שלמשלם התמלוגים, בין אם הוא תושב מדינה מתקשרת ובין אם לאו, יש מוסד קבע במדינה מתקשרת, אשר בקשר אליו נוצרה ההתחייבות בשלה משתלמים התמלוגים, ומוסד קבע זה נושא בנטל התמלוגים, כי אז יראו את התמלוגים האמורים כנצמחים במדינה שבה נמצא מוסד הקבע.

6. מקום שמחמת יחסים מיוחדים בין המשלם ובין בעל הזכות שביושר, או בין שניהם ובין אדם אחר, סכום התמלוגים, ביחס לשימוש, לזכות או לידיעות שבעדם הם משתלמים, עולה על הסכום שהמשלם ובעל הזכות שביושר היו מסכימים עליו אילו לא יחסים אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנוכח לאחרונה. במקרה כזה יישאר החלק העודף של התשלומים נתון למס בהתאם לדיניה של כל מדינה מתקשרת, תוך התחשבות נאותה בהוראותיה האחרות של אמנה זו.

סעיף 13

רווחי הון

1. רווחים שמפיק תושב של מדינה מתקשרת מהעברת מקרקעין, המאוזכרים בסעיף 6, והנמצאים במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.
2. רווחים מהעברת מטלטלין המהווים חלק מנכסי העסק של מוסד קבע אשר יש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת, לרבות רווחים כאמור מהעברת אותו מוסד קבע (לבדו או עם כל המיזם), ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.
3. רווחים מהעברת ספינות או כלי טיס המופעלים בתעבורה הבינלאומית או מטלטלין השייכים להפעלתם של אותם ספינות או כלי טיס, יהיו חייבים במס רק במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום הניהול הממשי של המיזם.
4. רווחים מהעברת מניות בהון החברה, אשר נכסיה כוללים, כמישרין או בעקיפין, בעיקר מקרקעין הנמצאים במדינה מתקשרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה.

5. רווחים שמפיק תושב מדינה מתקשרת מהעברת כל נכס שאיננו זה הנזכר בפסקאות 1, 2, 3 ו-4 ניתן לחייבם במס רק במדינה המתקשרת שהמעביר הוא תושבה, אם התושב הוא בעל הזכות שביושר לגבי הנכס שמניב את רווחי ההון.

סעיף 14

הכנסה מעבודה

1. בכפוף להוראות סעיפים 15, 17 ו-18, משכורות, שכר עבודה וגמול דומה אחר שהופקו על ידי תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה, יהיו חייבים במס רק באותה מדינה, אלא אם העבודה מבוצעת במדינה המתקשרת האחרת. בוצעה העבודה כאמור, ניתן לחייב במס את הגמול שהופק באותה מדינה אחרת.
2. על אף הוראות פסקה 1, גמול המופק ע"י תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה המבוצעת במדינה המתקשרת האחרת, יהיה חייב במס רק במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה אם:
 - א. המקבל שוהה במדינה האחרת תקופה או תקופות שאינן עולות במצטבר על 183 ימים בכל תקופה של 12 חודשים המתחילה או מסתיימת בשנה הקלנדרית שבה מדובר; וכן
 - ב. הגמול משתלם על ידי מעביד שאינו תושב המדינה האחרת, או מטעמו; וכן
 - ג. הנושא בנטל תשלום הגמול אינו מוסד קבע שיש למעביד במדינה האחרת.
3. על אף ההוראות הקודמות של סעיף זה, גמול המופק ביחס לעבודה שבוצעה על סיפון ספינה, כלי טיס או כלי רכב יבשתי המופעלים בתעבורה בינלאומית, או על סיפון אונייה העוסקת בהובלה בנתיבי מים פנימיים, ניתן לחייב במס במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום הניהול הממשי של המיזם.

סעיף 15

שכר חברי הנהלה

שכר חברי הנהלה ותשלומים דומים אחרים שהפיק תושב מדינה מתקשרת בתוקף תפקידו כחבר מועצת המנהלים של חברה שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.

סעיף 16

אמנים וספורטאים

1. על אף הוראות סעיפים 7 ו-14, הכנסה שהפיק תושב מדינה מתקשרת כבדרן, כגון אמן תיאטרון, קולנוע, רדיו או טלוויזיה, או כמוסיקאי, או כספורטאי, מפעילויותיו האישיות בתור שכזה, שבוצעו במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת.
2. מקום שהכנסה ביחס לפעילויות אישיות שבוצעו בידי בדרן או ספורטאי בתור שכזה נצמחה לא לבדרן או לספורטאי עצמו אלא לאדם אחר, ניתן לחייב הכנסה זו במס, על אף הוראות סעיפים 7 ו-14, במדינה המתקשרת שבה מבוצעות פעילויותיו של הדרן או הספורטאי. פסקה זו לא תחול אם נקבע כי לא הדרן או הספורטאי עצמם, או בני אדם הקשורים אליהם, שולטים, במישרין או בעקיפין, באדם האמור.
3. הוראות פסקאות 1 ו-2 לא יחולו אם ביקורו של הדרן או הספורטאי במדינה מתקשרת נתמך באופן מהותי ע"י המדינה המתקשרת האחרת או רשות מקומית שלה או ע"י קרנות ציבוריות של המדינה המתקשרת האחרת.

סעיף 17

קצבאות

1. בכפוף להוראות סעיף 18 (2), קצבאות וגמול דומה אחר ששולמו לתושב של מדינה מתקשרת תמורת עבודה שבעבר, ניתן לחייבם במס רק באותה מדינה. על אף הוראות

פסקאות 1 ו-2, קצבאות וגמול דומה אחר המשתלמים מכוח חקיקת הביטוח סוציאלי של מדינה מתקשרת, יהיו חייבים במס רק באותה מדינה.

2. על אף הוראות פסקה 1, קצבאות וגמול דומה אחר הנצמחים במדינה מתקשרת ומשתלמים לתושב המדינה המתקשרת האחרת יהיו חייבים במס רק במדינה הנזכרת ראשונה, ובלבד שתשלומים כאמור נצמחים מתרומות המשתלמות או מהוראות הנקבעות לפי תכנית פנסיה על ידי המקבל או מטעמו, ובלבד ששולם מס על תרומות, הוראות או קצבאות אלה או על גמול דומה אחר במדינה הנזכרת ראשונה לפי הכללים הרגילים של דיני המס שלה.

סעיף 18

שירות ממשלתי

1.1 א. משכורות, שכר עבודה וגמול דומה אחר, למעט קיצבה, ששולמו בידי מדינה מתקשרת או רשות מקומית שלה ליחיד, בעד שירותים שניתנו לאותה מדינה או רשות, יהיו חייבים במס רק באותה מדינה.

ב. ואולם, ניתן לחייב במס משכורות, שכר עבודה וגמול דומה אחר כאמור רק במדינה המתקשרת האחרת אם השירותים ניתנים באותה מדינה והיחיד הוא תושב אותה מדינה, והוא:

(1) אזרח של אותה מדינה; או

(2) לא הפך לתושב של אותה מדינה אך ורק לשם מתן השירותים.

2. א. כל קיצבה המשולמת בידי או מתוך קרנות שהוקמו על ידי מדינה מתקשרת או רשות מקומית שלה, ליחיד, בעד שירותים שניתנו לאותה מדינה או רשות, תהיה חייבת במס רק באותה מדינה.

ב. ואולם, ניתן יהיה לחייב במס קיצבה כזו רק במדינה המתקשרת האחרת אם היחיד הוא תושב ואזרח של אותה מדינה.

3. הוראות סעיפים 14, 15, 16 ו-17 יחולו על משכורות, שכר עבודה וגמול דומה אחר כאמור ועל קצבאות ביחס לשירותים שניתנו בקשר עם עסק המתנהל בידי מדינה מתקשרת או רשות מקומית שלה.

סעיף 19

סטודנטים

תשלומים שסטודנט או חניך בעסקים שהינו או היה מיד לפני ביקורו במדינה מתקשרת תושב של המדינה המתקשרת האחרת, והוא שוהה במדינה הנזכרת ראשונה רק למטרות חינוך או הכשרה מקבל למטרות קיומו, חינוכו או הכשרתו, לא יהיו חייבים ממס באותה מדינה, בתנאי שהתשלומים האמורים נצמחו ממקורות שמחוץ לאותה מדינה.

סעיף 20

הכנסה אחרת

1. פריטי הכנסה של תושב מדינה מתקשרת, באשר הם נצמחים, אשר לא טופלו בסעיפים הקודמים של אמנה זו, יהיו חייבים כמס רק באותה מדינה.
2. הוראות פסקה 1 לא יחולו על הכנסה שאינה הכנסה ממקרקעין כהגדרתה בסעיף 6(2), אם מקבל ההכנסה האמורה, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה מתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא בה, והזכות או הרכוש שביחס אליהם משולמת ההכנסה קשורים באופן ממשי לאותו מוסד קבע. במקרה זה יחולו הוראות סעיף 7.

סעיף 21

הון

1. הון המיוצג על ידי מקרקעין המאוזכרים בסעיף 6, שהנם בבעלותו של תושב מדינה מתקשרת והנמצאים במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייב במס באותה מדינה אחרת.
2. הון המיוצג על ידי מטלטלין המהווים חלק מנכסי העסק של מוסד קבע שיש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבו במס באותה מדינת אחרת.
3. הון המיוצג על ידי ספינות וכלי טיס המופעלים בתעבורה בינלאומית, ועל ידי אוניות העוסקות בהובלה בנתיבי מים פנימיים, ועל ידי מטלטלין השייכים להפעלת הספינות, כלי הטיס והאוניות האמורים, יהיה חייב במס רק במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום הניהול הממשי של המיזם.
4. כל המרכיבים האחרים של הון של תושב מדינה מתקשרת יהיו חייבים במס רק באותה מדינה.

סעיף 22

מניעת מסי כפל

1. בכפוף להוראות החוק של לוקסמבורג הנוגעות למניעת מסי כפל, אשר לא ישפיעו על העיקרון הכללי שבדבר, יימנעו מסי כפל כלהלן:
 - א. מקום שתושב לוקסמבורג מפיק הכנסה או הוא בעל הון אשר, בהתאם להוראות אמנה זו, ניתן לחייב במס בישראל, לוקסמבורג, בכפוף לפסקאות משנה (ב) ו-(ג), תפטור ממס את ההכנסה או ההון האמורים, אך רשאית לשם חישוב סכום המס על ההכנסה או ההון הנותרים של התושב, להחיל שיעורי מס כאילו ההכנסה או ההון לא היו פטורים.
 - ב. מקום שתושב לוקסמבורג מפיק הכנסה אשר, בהתאם להוראות סעיפים 10, 11, 12 ו-16 ניתן לחייב במס בישראל, לוקסמבורג תתיר כניכוי מהמס על הכנסתו של אותו תושב סכום השווה למס ששולם בישראל. אולם הניכוי האמור לא יעלה על

אותו חלק מהמס, כפי שחושב לפני מתן הניכוי, אשר ניתן לייחס לפריטי ההכנסה האמורים שנצמחו בישראל.

ג. הוראות פסקת משנה (א) לא יחולו על הכנסה שנצמחה או על הון שבבעלות תושב לוקסמבורג מקום שישראל מחילה את הוראות אמנה זו כדי לפטור את ההכנסה או ההון האמורים או מחילה את הוראות פסקה 2 לסעיפים 10, 11 ו-12 על הכנסה כאמור.

2. לגבי ישראל יימנעו מסי כפל כלהלן:

מקום שתושב ישראל מפיק הכנסה או הוא בעל הון אשר, בהתאם להוראות אמנה זו, ניתן לחייב במס בלוקסמבורג, ישראל תתיר (ככפוף לדיני ישראל בנוגע להתרת זיכוי על מסי חוץ, אשר לא ישפיעו על העיקרון הכללי הכלול בפסקה זו):

א. כניכוי מהמס החל על הכנסתו של אותו תושב, סכום השווה למס ההכנסה ששולם בלוקסמבורג;

ב. כניכוי מהמס החל על הונו של אותו תושב, סכום השווה למס ההון ששולם בלוקסמבורג;

אולם, הניכוי האמור לא יעלה בשום מקרה על אותו חלק ממס ההכנסה או ממס ההון, כפי שחושב לפני מתן הניכוי, המתייחס להכנסה או להון, לפי העניין, שניתן לחייב במס בלוקסמבורג.

סעיף 23

אי-הפליה

1. אזרחי מדינה מתקשרת לא יהיו כפופים במדינה המתקשרת האחרת למסים או לכל דרישה הקשורה במסים, השונים או מכבידים יותר מהמסים ומהדרישות הקשורות בהם, שאזרחי אותה מדינה מתקשרת אחרת כפופים להם, או עלולים להיות כפופים להם באותן נסיבות, בעיקר בזיקה לתושבותם. על אף הוראות סעיף 1, הוראה זו תחול גם על בני אדם שאינם תושבי אותה המדינות המתקשרות או שתיהן.

2. המס על מוסד קבע שיש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת לא יוטל באותה מדינה אחרת בצורה פחות נוחה מהמס המוטל על מיזמים של אותה מדינה אחרת העוסקים באותן פעילויות. הוראה זו לא תתפרש כמחייבת מדינה מתקשרת להעניק

לתושבי המדינה המתקשרת האחרת הנחות אישיות, הקלות או הפחתות כלשהן למטרות מס, שהיא מעניקה לתושביה שלה מסיבות של מעמד אזרחי או חובות משפחה.

3. למעט מקום שחלות הוראות סעיף 9 (1), סעיף 11 (8) או סעיף 12 (6), ריבית, תמלוגים, ותשלומים אחרים שמשלם מיזם של מדינה מתקשרת לתושב של המדינה המתקשרת האחרת, יהיו, לעניין קביעת הרווחים החייבים במס של אותו מיזם, ניתנים לניכוי לפי אותם תנאים כאילו שולמו לתושב של המדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה. באופן דומה, כל החובות של מיזם של מדינה מתקשרת לתושב של המדינה המתקשרת האחרת יהיו, לצורך קביעת ההון החייב במס של המיזם האמור, ניתנים לניכוי לפי אותם תנאים כאילו נוקפו לזכותו של תושב המדינה הנזכרת ראשונה.

4. מיזם של מדינה מתקשרת, שהבעלות או השליטה על הונו נתונים באופן מלא או חלקי, במישרין או בעקיפין, בידי תושב אחד או יותר של המדינה המתקשרת האחרת, לא יהיה כפוף במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה למיסוי או לכל דרישה הקשורה במיסוי השונים או מכבידים יותר מהמיסוי ומהדרישות הקשורות בו, שמזימים דומים אחרים של המדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה כפופים להם או עלולים להיות כפופים להם.

5. הוראות סעיף זה יחולו על המסים הנדונים באמנה זו.

סעיף 24

נוהל הסכמה הדדית

1. מקום שאדם סבור שהפעולות של אחת המדינות המתקשרות, או שתיהן, גורמות או עתידות לגרום לו חיוב במס שלא בהתאם להוראות אמנה זו, רשאי הוא, בלי שים לב לתרופות הנתונות לו לפי דיניהן הפנימיים של מדינות אלה, להביא את עניינו בפני הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת שהוא תושבה, או אם עניינו בא בגדר סעיף 23 (1), בפני הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת שהוא אזרח. יש להביא את העניין בתוך שלוש שנים מן ההודעה הראשונה על הפעולה המביאה לידי חיוב שלא בהתאם להוראות האמנה.

2. הרשות המוסמכת תשתדל, אם ההתנגדות נראית לה מוצדקת, ואם אין באפשרותה להגיע לפתרון מספק בעצמה, ליישב את העניין בהסכמה הדדית עם הרשות המוסמכת של

המדינה המתקשרת האחרת, במגמה למנוע חיוב במס שאינו תואם את הוראות האמנה. כל הסכם שיושג ייושם על אף מגבלות זמן כלשהן שבדין הפנימי של המדינות המתקשרות.

3. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות ישתדלו ליישב בהסכמה הדדית כל קושי או ספק בדבר פירוש האמנה או יישומה. הן רשאיות גם להיוועץ יחדיו לשם מניעת מסי כפל במקרים שלגביהם אין הוראות באמנה זו.

4. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות רשאיות להתקשר זו עם זו במישרין למטרות השגת הסכמה כמשמעותו בפסקאות הקודמות. כאשר נראה כי על מנת להגיע להסכמה מן הראוי לקיים חילופי דעות בעל פה, חילופין כאמור עשויים להתנהל באמצעות ועדה המורכבת מנציגי הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות.

סעיף 25

חילופי מידע

1. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יחליפו ביניהן מידע ככל שיהיה דרוש לביצוע הוראותיה של אמנה זו או של החוקים הפנימיים של המדינות המתקשרות הדנים במסים שאמנה זו דנה בהם, במידה שהחיוב במס לפיהם אינו מנוגד לאמנה. כל מידע שקיבלה מדינה מתקשרת, יראו אותו כסודי באותה מידה כמידע שהושג לפי דיניה הפנימיים של אותה מדינה, ויגלו אותו רק לבני אדם או לרשויות (לרבות בתי משפט וגופים מינהליים) המעורבים בשומתם או בגבייתם של המסים הנדונים באמנה זו, באכיפתם, בהעמדה לדין בשלהם או בהכרעה בערעורים בקשר אליהם. בני האדם או הרשויות האמורים ישתמשו במידע רק למטרות האמורות. הם רשאים לגלות את המידע בהליכים פומביים בבית משפט או בהחלטות שיפוטיות.

2. אין לפרש את הוראות פסקה 1 בשום מקרה כמטילות חובה על מדינה מתקשרת:

א. לנקוט באמצעים מינהליים המנוגדים לדינים או לנוהל המינהלי שלה או של המדינה המתקשרת האחרת;

ב. לספק מידע שאינו בר השגה לפי הדינים או במהלך הדברים הרגיל של המינהל שלה או במדינה המתקשרת האחרת;

ג. לספק מידע העשוי לגלות סוד מסחרי, עסקי, תעשייתי או מקצועי, או תהליך מסחרי, או מידע, אשר גילויים עשוי לעמוד בסתירה לסדר הציבורי (ordre public).

סעיף 26

חברי משלחות דיפלומטיות ופקידים קונסולריים

שום דבר האמור באמנה זו לא יפגע בזכויות הפיסקליות של חברי משלחות דיפלומטיות ופקידים קונסולריים לפי הכללים המקובלים במשפט הבינלאומי או לפי הוראות שבהסכמים מיוחדים.

סעיף 27

הוצאה מהכלל של חברות מסוימות

אמנה זו לא תחול על חברות החזקה (société holding) כמשמעותו בחוקים מיוחדים של לוקסמבורג, כיום החוק (loi) מ-31 ביולי 1929 והצו (arrêté grand-ducal) מ-17 בדצמבר 1938, וכן לא תחול על הכנסה הנצמחת מחברות כאמור לתושב ישראל, ולא על מניות או זכויות אחרות בחברות כאמור שבבעלות אדם כאמור.

סעיף 28

כניסה לתוקף

1. המדינות המתקשרות יודיעו זו לזו בכתב, בצינורות הדיפלומטיים, על השלמת הנהלים הנדרשים על פי הדין שלהן לכניסתה של אמנה זו לתוקף. האמנה תיכנס לתוקף בתאריך המאוחרת מבין ההודעות.

2. אחרי כניסת האמנה לתוקף, יהיה להוראות האמנה תוקף:

א. בזיקה למסים המנוכחים במקור, על סכומי הכנסה הנצמחים ב-1 בינואר 2004 או לאחריו;

ב. בזיקה למסים אחרים על הכנסה ולמסים על הון, על מסים שאפשר לחייב בהם בכל שנת מס המתחילה ב-1 בינואר 2004, או לאחריו.

סעיף 29

סיום

1. אמנה זו תישאר בתוקף עד שמדינה מתקשרת תביא אותה לידי סיום. כל מדינה מתקשרת רשאית להביא את האמנה לידי סיום, בצינורות הדיפלומטיים, ע"י מתן הודעה על סיום שישה חודשים לפחות לפני תום כל שנה קלנדרית המתחילה אחרי תום פרק זמן של חמש שנים מתאריך כניסתה לתוקף.

2. האמנה תחדל להיות בת-פועל:

א. בזיקה למסים המנוכחים במקור, על תשלומים או זיכויים המתבצעים החל מהיום הראשון בחודש ינואר בשנה הקלנדרית שאחרי השנה שבה ניתנה הודעה כאמור;

ב. בזיקה למסים אחרים, על תקופות מס המתחילות החל מהיום הראשון בחודש ינואר בשנת הלוח שאחרי השנה שבה ניתנה הודעה כאמור.

ולראיה התתומים מטה, שהוסמכו לכך בדין, חתמו על אמנה זו.

נעשה בשני עותקים בבריסל ביום 13 בדצמבר 2004, בשפות עברית, צרפתית ואנגלית, ולכל הנוסחים דין מקור שווה.

בשם ממשלת הדוכסות הגדולה של
לוקסמבורג

בשם ממשלת מדינת ישראל

פרוטוקול

ממשלת מדינת ישראל וממשלת הדוכסות הגדולה של לוקסמבורג

הסכימו, במועד החתימה בבריסל ביום 13 בדצמבר 2004 על האמנה בין שתי המדינות בדבר מניעת מסי כפל ומניעת התחמקות ממסים בזיקה למסים על הכנסה ועל הון, על ההוראות הבאות המהוות חלק בלתי נפרד מהאמנה האמורה.

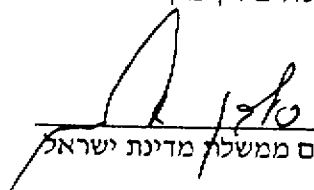
1. לסעיף 3 פסקה 2
ביחס לישראל, המונח "חוק" בפסקה 2 לסעיף 3 כולל כללים, תקנות, הנחיות מינהליות והחלטות בתי משפט של מדינת ישראל.
2. לסעיף 17 פסקה 3
לגבי לוקסמבורג, מובן כי תכנית הפנסיה חייבת להיות מוקמת לפי החוק מ-8 ביוני 1999.
3. הקלה במס
הקלה הניתנת לפי הוראות אמנה זו לתושב מדינה מתקשרת ע"י רשויות המס של המדינה המתקשרת האחרת תהיה מותנית בהצגת אישור תושבות והצהרה על ההכנסה הנוגעת בדבר, בחתימת רשויות המס של המדינה המתקשרת הראשונה.
4. זכאות להטבות לפי האמנה
המדינות המתקשרות מצהירות כי ניתן להחיל את הכללים והנהלים הפנימיים שלהן ביחס לניצול לרעה של חוק (כולל אמנות מס) על הטיפול בניצול לרעה כאמור על אף הוראות של כל הסכם או אמנה בדבר מניעת מסי כפל.
5. בעל הזכות שביושר
מובן כי ההטבות לפי אמנה זו לא יוענקו לאדם אשר אינו בעל הזכות שביושר על פריט הכנסה המופק מהמדינה המתקשרת האחרת.

לראיה החתומים מטה, שהוסמכו לכך כדין, חתמו על פרוטוקול זה.

נעשה בשני עותקים בבריסל ביום 13 בדצמבר 2004, בשפות עברית, צרפתית ואנגלית, ולכל הנוסחים דין מקור שווה.

לל

בשם ממשלת הדוכסות הגדולה של לוקסמבורג

בשם ממשלת מדינת ישראל